

6005

3. Beh. af Lovf. om overord. Foranst. til Forsvarso. Fremme.

6006

ling, at se et Forslag komme frem, som det er mig overmaade kjær og saa at kunne slutte mig til, nemlig det Vindringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) tilligemed flere andre Medlemmer, som ganske vist ikke altid have stemt paa samme Maade som jeg. Den høitærede Krigsminister har jo udtalt, at der ikke er det Ringeste til Ginder for at gaa ind paa dette Forslag, idet det maa antages væsentlig kun at betegne det, som vi let Alle kunne blive enige om, nemlig at vort Forsvarsvæsen kun er bestemt til at værne om vor Selvstændighed og Neutralitet. Jeg maa derefter betragte dette Forslag som en meget sindrig, jeg tør næsten sige en genial Udtryksmaade for en Tanke, som vi Alle kunne være enige om; jeg tror derfor, det kan være meget hensigtsmæssigt at stemme for dette Forslag, og jeg agter at give det min Stemme. Den ærede Ordfører fremfattede vel en Indvending derimod, idet han sagde, at det var ikke Andet end at skrive udenpaa Lovforslaget, at Landet under Krigsforhold ønskede at være neutralt, uden at det dog derved vilde forandre vort Forhold til Udlandet. Jeg tror ikke, at denne Indvending i Virkeligheden har Noget at sige, men jeg glædede mig over, at denne Indvending fremkom fra den ærede Ordfører, fordi jeg da ogsaa forventer, at han nu vil erkjende, hvad han ikke før har villet, at det aldeles ikke gaar an i vor Betænkning at skrive: „Disse Ryfter skulle være frygtede“, eller „her skal Angrebet paa os være særligt“; thi det forandrer heller ikke Forholdene i Udlandet, thi man tror det ikke i Udlandet, blot fordi vi skrive det i vor Betænkning.

Jeg skal nu ligeoverfor den ærede Ordfører imødegaa de Indvendinger, der fremkom fra ham. De gik væsentligst ud paa, at jeg skulde have benyttet min Stilling som Sagkyndig til at forsøge, hvad han kaldte i en halv velvillig Form at knuse ham, og den anden Zeil, jeg havde begaaet, var den, at jeg havde benyttet mine Rilder paa en ikke korrekt Maade. Tidenden foreligger vel ikke, men jeg tror, det var omtrent saaledes, den ærede Ordfører udtrykte sig. Jeg kan nu forsikre den ærede Ordfører for, at det gjør mig meget ondt, dersom mine Ytringer have været opfattede som halvt velvillige, jeg forsikrer for, at der er altid hel og fuldstændig Velvillie hos mig. Jeg beder den ærede Ordfører at ville tro dette og dermed altsaa betragte dette enkelte Punkt, som værende bragt ud af Diskussionen. Forsaavidt han sagde, at jeg havde benyttet mig

af min Stilling som Sagkyndig, til at rette et Angreb paa ham, da vil jeg sige, at han virkelig har været meget uretfærdig mod mig. Hvis det havde været min Hensigt, saa kan jeg forsikre den ærede Ordfører om, at saa havde jeg angrebet ham langt stærkere; saa havde jeg optaget mange Ting, som jeg ved anden Behandling fuldstændig har ladet ligge. Der var saa mange Ting i Betænkningen og i den ærede Ordførers Udtalelser, der kunde have fristet mig til at gaa nærmere ind derpaa, naar jeg havde villet benytte min Stilling som Sagkyndig. Jeg ser, at den ærede Ordfører noterer det, og jeg skal da med største Fornøjelse strax antyde et Par Punkter, dersom han skulde ønske at faae saadanne at vide. Jeg vil faaledes nævne, at han i Betænkningen præciserer mit Standpunkt, idet han beærer mig med i 2den Linie af Betænkningen over dette Lovforslag at sige, at „Hovedpunktet i mit Forslag i 1872—73 var Kjøbenhavns Befæstning;“ naar det ærede Medlem ligeledes i sit Foredrag omtalte, at den forrige Krigsministers Forslag jo „væsentlig gik ud paa at gjøre Kjøbenhavns Befæstning til det egentlige Lyngdepunkt ved at anlægge en større Befæstning om Kjøbenhavn“, saa siger jeg, at jeg havde været berettiget til at benytte min Sagkundskab til at vise ham, at saadanne Paastande vare aldeles gale; thi havde det ærede Medlem villet læse de Forslag igennem, der kom fra min Side, vilde han have set, at saadanne Paastande vare fuldstændig feile. Den ærede Ordfører — jeg forudsætter, at det er den ærede Ordfører, som har skrevet Betænkningen — fremsætter i Betænkningen den Udtalelse, at det, hvorpaa det egentlig kommer an er at fastslaa det Standpunkt, at Sjælland er Danmarks naturlige Fæstning, og han fremsætter det, som om der her var opfundet noget Nyt, der skulde være i Strid med de Forslag, som tidligere vare fremkomne fra de militære Ministre. Jeg beder det ærede Medlem, at ville gjennefse de Forhandlinger, der fandt Sted for 2 Aar siden og de Udtalelser, som da kom frem fra Krigsministeren, og han vil da se, at det Hovedstandpunkt, han har gjort til sit, netop er det samme, som da blev fremsat, nemlig at Landets egenlige Fæstning er Sjælland, og at det er til den D, at Forsvaret skal koncentreres, men at saadant Forsvar ikke kan anses for muligt, uden at Den har en Hovedvaabenplads som sin befæstede Reduit. Jeg kunde have gaaet nærmere ind paa dette, hvis jeg særlig vilde have optaget forskjellige Kampspørgsmaal med det ærede Medlem, men jeg har ikke villet gjøre det. Jeg har ligesaa lidt ville gjøre det med Hensyn til